

Niels Bloch Jespersen (S):

Jeg vil godt bede ministeren bekræfte, at den omtale, der er i bemærkningerne, i virkeligheden er det modsatte af bæredygtighedsprincippet, som jo sigter på, at vores miljø i generationer fremad skal kunne være i harmoni, så kommende generationer også kan leve på en anstændig måde.

Det, der rent faktisk står, er: I den økonomiske vurdering beskrives de økonomiske konsekvenser for både den offentlige sektor, for industrien, for forskellige erhverv og for husholdninger. I den økonomiske vurdering inddrages også spørgsmålet om afgifter og gebyrer på miljøområdet. Endelig bør et givent forslag indeholde en række mål set i forhold til de økonomiske konsekvenser, således at Folketinget vil kunne vurdere, hvorledes der opnås bedste miljø for pengene.

Det er jo præcis det modsatte. Det handler jo om at prøve at lægge en økonomisk spændetrøje ud over begrebet bæredygtig udvikling, som er Brundtlandrapportens grundlag, og som senere er blevet internationalt anerkendt. Det vil jeg godt bede ministeren om at bekræfte.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg synes altså ikke, at det klæder Folketinget, at vi behøver at være så nervøse for fakta. Det går jo nok. Fordi vi nu skulle komme til at opgive alle økonomiske vurderinger og udregninger på de forskellige forslag, kan vi så ikke godt behandle dem alligevel? Det går nok.

Næ, det, det her står om, er jo et nøjagtigt citat fra bemærkningerne: »... for at afgøre om en udvikling er bæredygtig, er det nødvendigt at operationalisere begrebet«. Derfor vil jeg bare sige, at det nøjagtig er det, OECD siger. Med henblik på at operationalisere begrebet om bæredygtighed peger OECD på nedenstående indikatorer som mulige indikatorer for en bæredygtig udvikling. Det er præcis de indikatorer, som jeg ønsker tillykke med, at miljø- og energiministeren og statsministeren har fået igennem i Paris og fået andre lande til at gå med til. Tillykke med omgangen.

Så man behøver jo ikke at diskutere det her flere gange, men det står i forslaget, og derfor kunne vi bare have nikked til det. Det synes jeg så, vi skal gøre næste gang.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg skal bare sige tak til hr. Niels Bloch Jespersen. Han har haft forslaget ved siden af sig. Han

bekræfter jo til fulde min fremstilling af forslaget og dets bemærkninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2804

14) Til miljø- og energiministeren af:

Charlotte Antonsen (V):

»Vil ministeren bekræfte, at han talte usandt, da han under forespørgsel nr. F 55 den 8. maj 2001 sagde, at Folketingets Europaudvalg har taget stilling til Kyotoaftalen?«

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg synes, det er vigtigt, i lyset af den meningsudveksling, der har været tidligere, at slå fast, at jeg er en varm tilhænger af de regler, der sikrer Folketinget indflydelse på europapolitikken. Jeg var selv en af de fem oprindelige forfattere til de regler, vi stadig væk efterlever. Jeg har skrevet mange artikler om det, og i alle de år har jeg, både i Europaudvalget og som minister, bestræbt mig på at leve op til det, ligesom jeg har sørget for – eller mit ministerium har, for det er jo især dem, der laver det fysiske arbejde – at Folketingets udvalg, ikke bare Europaudvalget, løbende har været inddraget, ligesom jeg har prøvet efter bedste evne at orientere Danmarks medlemmer af Europa-Parlamentet for hele tiden at sikre den parlamentarisk stærkeste indflydelse.

Jeg mener, at Folketinget har taget klar stilling til spørgsmålet om den danske klimapolitik. Det fremgår af den redegørelse, som jeg sendte til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 10. maj, og som jeg i dag har sendt en kopi af til Europaudvalget. Vi har stemt om det foran alle de vigtigste partismøder, og mig bekendt har spørgerens parti hver gang stemt sammen med os, ligesom det blev bekræftet ved energireformen. Så Folketinget har taget stilling til den forhandlingslinje.

I Europaudvalget har vi diskuteret sagen 15 gange, den detaljerede forhandlingslinje, og der har været al mulig grund til at kommentere den danske forhandlingslinje, også selv om det ikke drejede sig om egentlige beslutninger. Både i forbindelse med retlige beslutninger, for det er jo forhandlinger med andre lande, ikke kun i Europa, i forbindelse med afstemningen i Folketinget, under vores diskussion omkring energireformen og drøftelserne i Europaudvalget var